

[Birthe Hansen]

der også i dette beslutningsforslag, som er fremsat af socialdemokratiet, men er det virkelig nødvendigt at tage så små skridt og at gå i så små sko, som der her er tale om?

Det foreslås, for nu at begynde med det sidste af de 6 punkter, at ophæve tidsbegrænsningen for kollektiv transport. Helt i orden, siger vi, men hvorfor så i bemærkningerne – og dér må fru Hanne Severinsen undskyldte, men dér har vi nok en lidt anden holdning – undskyldte med, at det nok ikke vil blive brugt ret meget? Er det ikke netop for at frigøre pensionisterne for at tilhøre en særlig gruppe, der kun må lade sig transportere af offentlige transportmidler på bestemte tidspunkter, ellers skal de betale for det? Er det ikke for i hvert fald på dette område at løse de begrænsninger, vi andre trækker ned over hovedet på folk, der er fyldt 67 år? Hvorfor så den løftede pegefinger om, at de samme pensionister ikke er så fornuftige, at de ikke gør så forfærdelig megen brug af det.

Vi har så heller ikke noget imod, at tilskuddet til lægeordineret medicin og til briller forøges. Men det var måske af større værdi, hvis de generelle fysiske og psykiske forhold, som pensionisterne lever under, blev forbedret; så ville f.eks. medicinforbruget måske kunne nedsættes.

Vi siger da også gerne ja til gratisprincipet med hensyn til visiteret hjemmehjælp. Det er jo ganske gratis for os at gøre det, for det indebærer ikke, at der nødvendigvis er hjemmehjælp til rådighed ude i kommunerne.

Med hensyn til at hæve indtægtsgrænsen ved beregningen af pensionstillæg er det også her et spørgsmål, om man ikke burde gå længere, idet socialindkomsten, som indeholder både ATP og forhøjet lejeværdi, muligvis gør, at man burde sætte grænsen for den enkelte pensionist op til 20.000 kr. i stedet for som foreslået 12.500 kr.

Og sidst – men først i socialdemokratiets forslag – står så nyskabelsen: en ferieydelse til alle pensionister, hele 2½ pct. af pensionen i det forudgående kalenderår. Altså ville en enlig folkepensionist i 1986 få hele 1.076 kr. Men så skal der vel betales skat af det, og så er spørgsmålet, om det ikke kun bliver halvdelen, den pågældende ville få.

I stedet for alle disse forbedringer hist og pist til et samlet beløb af ca. 1,2 mia. kr. vil jeg godt lige erindre om, at SF havde fremsat

et ændringsforslag til finansloven i december 1985 om 1,3 mia. kr. til forbedring af pensionstillægget med godt 300 kr. fra 1. juli 1986, og vi ville yderligere forøge finansloven med 2 mia. kr., således at der pr. 1. januar 1987 kunne udbetales yderligere 400 kr., alt i alt en månedlig forbedring på 700 kr. inden for godt og vel et år. Men se, om socialdemokratiet dengang stemte for vores ændringsforslag! Det gjorde det desværre ikke.

Men som sagt: ethvert nok så lille skridt, der vil forbedre pensionisternes økonomiske vilkår, vil vi meget gerne være med til at støtte, og derfor støtter vi også dette forslag fremsat af socialdemokratiet.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Med beslutningsforslag nr. B 111 fremsætter socialdemokratiet nogle forslag til forbedringer for pensionisterne, men efter det radikale venstres opfattelse går man ud fra hele to forkerte forudsætninger. Den første er, at pensionister er en grå, ensartet masse, der har samme vilkår, og det er som bekendt slet ikke tilfældet. Pensionisters vilkår er lige så forskellige, som andre gruppers er.

For det andet overser man ganske, at netop pensionisterne er den gruppe, der selv under de sidste års besparelser bedst har holdt deres realindkomst. Takket være det radikale venstres stædighed har de haft fortsat dyrtidsregulering og har derfor i denne periode haft en realindkomstforbedring. Det skal bestemte ikke udlægges, som om det radikale venstre mener, at pensionister får for meget. Vi konstaterer blot, at sådan er det.

Af de nævnte grunde er vi altså ikke enige i de forslag, der fremsættes, selv om vi da meget gerne ser, at der snart bliver økonomisk mulighed for forbedring af realindkomsten for såvel sociale pensionister som dagpengemodtagere, bistanndsklienter, førtidspensionister og ikke mindst lavtlønsområdet. Det er hele den gruppe, der trænger til forbedring så hurtigt, som det overheadet kan lade sig gøre. Men efter det radikale venstres opfattelse skal det ikke ske efter retningslinjerne i dette forslag. Og netop med hensyn til samspilsproblemer, som vi indrømmer brænder meget hårdt på, afventer vi med megen interesse de forslag, som regeringen har bebudet.